

Čís. 684.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

kterým se opravuje § 7 opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny ze dne 8. října 1920, čís. 583 Sb. z. a n., o měně na Československém Těšínku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Poslední odstavec § 7 opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé ze dne 8. října 1920, čís. 583 Sb. z. a n., zní správně takto:

Žádosti podány buďtež příslušné berní správě do 31. prosince 1920.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášky. Provede jej ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra financí.

Čís. 685.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

jinž se rozšiřuje platnost zákona ze dne 24. července 1919, č. 446 Sb. z. a n., o úpravě promlčení práva při vyměření a vymáhání dávek, na rok 1920.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Platnost zákona ze dne 24. července 1919, č. 446 Sb. z. a n., resp. nařízení ministra s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 25. listopadu 1919, č. 8428 pres., rozšiřuje se na rok 1920.

V § 1, odst. 1. a 3., citovaného zákona, resp. nařízení nahrazuje se rok „1919“ rokem „1920“.

Článek II.

Provedení tohoto zákona, jenž nabývá účinnosti dnem vyhlášení, ukládá se ministru financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra financí.

Čís. 686.

Zákon ze dne 22. prosince 1920

o zřízení Ředitelství státního dluhu republiky Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pro správu státního dluhu republiky Československé zřizuje se Ředitelství státního dluhu v Praze.

§ 2.

Bližší stanovení působnosti Ředitelství státního dluhu ponechává se nařízení vlády.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedením se pověřuje ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra financí.

Čís. 687.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

jinž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení obsažená v § 32, I., v § 34, v posledním odstavci § 35, v §§ 36 a 85, II., zákona o dani z lihu ze dne 20. června 1888, č. 95 ř. z., změněného II. dílem císařského nařízení ze dne 17. července 1899, č. 120 ř. z., jakož i v § 3 zákona ze dne 1. dubna 1919, č. 182 Sb. z. a n., se zrušují.

Článek II.

Znění §§ 3, 7, 31, 33, 37, 47, 48 a 93 zákona o dani z lihu ze dne 20. června 1888, č. 95 ř. z., změněného II. dílem císař. nař. ze dne 17. července 1899, č. 120 ř. z., se mění a doplňuje takto:

Výměra a rozdělení ročního alkoholového kontingentu.

§ 3.

Roční alkoholový kontingent, t. j. ono množství alkoholu, které z celkového, v jednom vý-

robním období, běžícím od 1. září jednoho do 31. srpna nejbližší následujícího roku, v konsumních lihovarech vyrobeného množství smí být při nižší sazbě spotřební dávky vyklizeno, stanoví se pro výrobní období 1920/21 úhrnem 524.000 hektolitry alkoholu.

Roční alkoholový kontingent zůstává vyhrazen hospodářským (zemědělským) lihovarům. Ustanovení o jeho rozdělení pro výrobní období 1920/21 jsou obsažena v připojeném návodu, jenž tvoří podstatnou část tohoto zákona.

Hospodářské (zemědělské) lihovary.

§ 7.

Hospodářskými (zemědělskými) jsou ony konsumní lihovary, při nichž splněny jsou tyto předpoklady:

1. Lihovar musí být spojen s jedním nebo více polními hospodářstvími, z jejichž sklízňe přijímá — pokud nastala obecně známá neúroda — výhradně nebo aspoň převážně (počítáno dle docíleného alkoholového výtěžku) suroviny ku výrobě lihu a jímž naopak dodává ku zkrmění výpalky, případně řepné řízky, nabyté při výrobě lihu, neb aspoň mrvu, získanou chovem dobytka živého výpalky, případně řízky, výtěžnými lihovarením.

Ve výjimečných případech může být ministerstvem financí po dobrozdání hlavních hospodářských korporací povolena odchylka v použití výpalků.

Lih vyrobený v lihovarech zpracujících v tom kterém výrobním období byl jen částečně řepu cukrovku, smí být vyklizen pouze při vyšší sazbě dávky spotřební.

Pozemky hospodářství (t. j. pole, luka a pastviny) s lihovarem hospodářským spojené nesmějí být od lihovaru vzdáleny více než 10 km.

2. Průměrná denní výroba v lihovaru docílená nesmí v jednom měsíčním ohlašovacím období činit více než 7.5 hektolitru alkoholu a celková roční výroba může dosahovati nejvýše 1500 hektolitru alkoholu.

3. Průměrná výroba v jednom pracovním dnu výrobního období docílená nesmí v lihovaru, zpracujícím jiné suroviny než řepu, činit více než 3 litry alkoholu, počítáno na každý hektar započítatelné plochy polí, luk a pastvin s lihovarem spojených (na př. má-li hospodářství 120 ha započítatelné plochy), smí lihovar s ním spojený vyrobiti průměrně denně nejvýše 360 litrů alkoholu.

Ministr financí jest zmocněn, aby připustil překročení stanovené průměrné denní výroby,

jestliže podnikatel hospodářského lihovaru prokáže, že zvýšení denní výroby nad mez vytčenou v předcházejících bodech 2. a 3. jest nezbytné.

Ustanovení v předchozím uvedená platí stejně pro lihovary provozované družstvy, jsou-li všichni družstevníci majiteli nebo nájemci pozemků. Je-li členem družstva při společném vlastnictví manželů na zemědělském podniku toliko jeden manžel, který společný podnik spravuje, počítá se plocha celého podniku do plochy družstvu započítatelné.

Nárok na vřadění lihovaru mezi hospodářské lihovary nutno písemně uplatnit u finančního úřadu I. stolice, při čemž sluší uchazeči předložit příslušné doklady podle bližších ustanovení prováděcího nařízení.

Ke zřízení nových dosud v činnosti nebyvších hospodářských lihovarů v bramborářských krajinách je třeba povolení ministra financí v dohodě s ministrem zemědělství. Zřizování nových lihovarů zpracujících jinou surovinu nežli brambory není dovoleno.

Roztřídění lihovarů.

§ 31.

Lihovary, jichž výrobek podléhá výrobní dávce, jsou lihovary produkční, ony lihovary, jichž výrobek jest stížen dávkou spotřební, lihovary konsumní.

I. Ku produkčním lihovarům patří ony lihovary, jež zpracují ovoce, ovocný mošt, víno, vinný mošt, vinné ssedliny, odpadky pivovarské, bobule, kořínky nebo podobné látky.

Použití obilí ku výrobě lihu jest produkčním lihovarům zakázáno.

II. Ke konsumním lihovarům patří lihovary, jež zpracují jiné než pod I. uvedené suroviny, na příklad brambory, mrkev, řepu, syrub, melasu či jiné odpadky cukerní výroby, celulosu, topínambur, látky o vyšší cukernatosti a podobné. Vyjímaje droždárny spojené s lihovary jest použití obilí dovoleno jen při zpracování škrobnatých surovin a pro docílení přiměřeného zákvasu vůbec.

Způsob zdanění lihu v produkčních lihovarech.

§ 33.

Zdanění alkoholu v produkčních lihovarech dít se může buď

1. paušalováním podle výkonnosti destilačního přístroje za podmínek vytčených v §u 37 a násl. zákona o dani z lihu, pokud není používán destilační přístroj zařízený na topení parou nebo opatřený kotlíkem, jehož denní výkonnost vy-

šetřená podle §u 38 zák. převyšuje 16 hektolitrů zpracovávané břečky (§ 32, V.), nebo

2. dle skutečného výrobku, zjištěného buď kontrolním měřením, buď nádržkou.

Měřítka při paušalování.

§ 37.

Měřítkem při paušalování podle výkonnosti destilačního přístroje jest

a) denní výkonnost destilačního přístroje vyšetřená podle §u 38,

b) alkoholový výtěžek (§ 40) stanovený pro zpracovávané suroviny a vyjádřený v litrech alkoholu pro každých 100 litrů břečky a

c) doba destilačního pochodu, jež nesmí být kratší 24 hodin.

Doba podání ohlášky.

§ 47.

Poplatné řízení nutno ohlásiti z pravidla nejpozději 48 hodin před počtem; finanční úřad I. stolice jest však oprávněn tuto lhůtu k žádosti podnikatele lihovaru zkrátiti, pokud to připouští včasný výkon úředního dozoru.

Každá ohláška musí zníti aspoň na nepřetržitou dobu 24 hodin.

Vyměření dávkového paušálu.

§ 48.

Paušalovaná dávka budiž příslušným úřadem na podkladě podané ohlášky vyměřena pro každý litr alkoholu zdanitelného množství sazbou výrobní dávky, stanovenou v §u 2 zákona o dani z lihu.

Neoprávněné použití výhody přiznané hospodářským lihovarům.

§ 93.

Těžkého důchodkového přestupku dopouští se, kdo na podkladě nesprávných údajů nebo dokladů vyloučí pro svůj podnik přiznání povahy hospodářského lihovaru nebo vyšší alkoholový kontingent, než mu přísluší.

Podkladem pro výměru trestu jest spotřební dávka o vyšší sazbě za celé množství alkoholu, jež bylo vyrobeno v době, kdy lihovar neoprávněně používal výhody přiznané hospodářským lihovarům.

Článek III.

Ke státní dani z lihu vybíráti jest zvláštní přírážka 2 K z každého litru zdanitelného alkoholu ve prospěch země, pokud se týče žup. Výnos této přírážky rozdělen bude mezi země, případně župy způsobem a dle klíče, který bude stanoven zvláštním zákonem.

Článek IV.

Tento zákon nabývá účinnosti pro celé území Československé republiky dnem jeho vyhlášení. Týmž dnem pozbývají platnosti všechna odlišná ustanovení.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra financí.

NÁVOD

pro individuální rozdělení ročního alkoholového kontingentu.

(K §u 3 zákona o dani z lihu.)

Článek 1.

Roční alkoholový kontingent budiž až na částku 3000 hl, vyhrazenou pro podělení nově vzniklých hospodářských lihovarů, rozdělen mezi hospodářské lihovary, které

1. byly ve výrobních obdobích 1918/19 nebo 1919/20 individuálními alkoholovými kontingenty poděleny, nebo
2. dosud individuálními alkoholovými kontingenty poděleny nebyly, ale zahájily činnost před 1. září 1920.

Článek 2.

Nárok na přiděl individuálního lihového kontingentu uplatniti jest písemně u příslušného finančního úřadu I. stolice podle bližších ustanovení prováděcího nařízení.

Článek 3.

Rozdělení ročního alkoholového kontingentu mezi hospodářské lihovary, jež mají podle předcházejících článků nárok na individuální alkoholový kontingent a týž včas uplatní, provéstí jest podle těchto zásad:

1. Hospodářským lihovarům, jichž výměra pozemků (t. j. polí, luk a pastvin), uznaná jako započitatelná pro lihovar, není větší než 200 ha, budiž přidělen individuální alkoholový kontingent 2 hl na každý 1 ha započitatelné plochy, ne však větší než 300 hl a ne menší než 250 hl alkoholu.

2. Pro hospodářské lihovary se započitatelnou výměrou pozemků od 200 do 600 ha budiž individuální alkoholový kontingent vyměřen 1.5 hl lihu na každý 1 ha započitatelné plochy pozemků, ne však výše než 750 hektolitrů alkoholu.

3. Při hospodářských lihovarech vykazujících přes 600 ha započitatelných pozemků, budiž poměřen individuální alkoholový kontingent počtem hektolitrů odpovídajícím počtu hektarů započitatelné plochy pozemků, nejméně však 750 hektolitrů, a nejvýše 1000 hektolitrů lihu.

4. Při stanovení individuálního alkoholového kontingentu pro družstevní lihovary, budiž při oněch družstevnících, již vykazují započitatelnou plochu větší než 40 ha pozemků, v počet brána pro dotyčného družstevníka pouze započitatelná plocha o nejvýše 40 ha pozemků.

Družstevním lihovarům, jež zahájily činnost před 1. září 1920 jako lihovary hospodářské, zvětšiti jest individuální alkoholový kontingent, podle předcházejících ustanovení poměřený, o 10%, ne však přes 1000 hl.

Přiznaný individuální alkoholový kontingent budiž vždy zaokrouhlen směrem dolů na počet hektolitrů deseti dělitelný (na př. 376 zaokrouhliti jest na 370, 529 na 520 atd.).

Článek 4.

Započitatelnou plochou směrodatnou pro poměření individuálního alkoholového kontingentu rozuměti jest onu výměru pozemků (t. j. polí, luk a pastvin), jež byla pro výrobní období 1919/20 příslušným finančním úřadem I. stolice uznána jako započitatelná pro přiznání hospodářské povahy dotyčnému lihovaru.

Jestliže započitatelná plocha doznala po 1. září 1919 zmenšení o více než 10%, budiž alkoholový kontingent pro výrobní období 1920/21 poměřen jen podle této zmenšené plochy.

Nebyla-li pro výrobní období 1919/20 započitatelná plocha jednotlivého hospod. lihovaru stanovena, vzíti jest v počet započitatelnou plochu stanovenou pro výrobní období 1920/21.

Článek 5.

Lihovary průmyslové, jež by snad během výrobního období, pro něž jest tímto zákonem rozdělení ročního alkoholového kontingentu upraveno, se přetvořily na hospodářské lihovary, nemají nároku na přiděl individuálního alkoholového kontingentu.

Promění-li se družstevní lihovar během výrobního období v lihovar provozovaný jednotlivcem, ztratí individuální alkoholový kontingent, jemu jako družstevnímu lihovaru pro dotyčné výrobní období přiznaný. Nový podnikatel lihovaru může se podle předchozích všeobecných zásad ucházeti o přiděl individuálního alkoholového kontingentu pro nejbližší příští výrobní období.

Promění-li se hospodářský lihovar provozovaný jednotlivcem během výrobního období v lihovar družstevní, vyměří se mu kontingent dle zásad platných pro družstevní lihovary.

Hospodářským lihovarům, po 1. září 1920 se svolením ministerstva financí a zemědělství nově

zřízeným a v činnost uvedeným, přikáže individuální alkoholový kontingent ministerstvo financí z části ročního alkoholového kontingentu, k tomu účelu ve čl. 1. tohoto náведу vyhrazené.

Článek 6.

Ministerstvo financí může po vyjádření hlavní zemědělské korporace a u zabraných statků za souhlasu pozemkového úřadu povolit přeložení hospodářského lihovaru, poděleného individuálním alkoholovým kontingentem, na jiné stanoviště, jestliže v hospodářském souvisu polních hospodářství s lihovarem spojených nenastanou změny a je-li přeložení lihovaru odůvodněno zájmy hospodářskými.

Zřízení nebo provozování více hospodářských lihovarů v témže komplexu hospodářských budov není přípustno, a to bez ohledu na to, zda oba nebo jen jeden z nich činí nárok na podělení individuálním alkoholovým kontingentem.

Článek 7.

Individuální lihové kontingenty nebo jich části, jichž podělené hospodářské lihovary ve výrobním období nevyužily, stávají se volnými a mohou býti pro totéž výrobní období, v němž byly uvolněny, ministerstvem financí přikázány jiným hospodářským lihovarům.

Článek 8.

Ztratí-li hospodářský lihovar ve výrobním období hospodářskou povahu nebo vzdá-li se jí, ztrácí též individuální alkoholový kontingent, přiznaný mu pro toto výrobní období.

Článek 9.

Odnětí nebo snížení individuálního alkoholového kontingentu, dosud, třeba na základě zvláštních výsad, některému hospodářskému lihovaru příslušejícího, nezakládá nijakého nároku na jakékoliv odškodnění.

Čís. 688.

Zákon ze dne 22. prosince 1920,

jmž se upravuje clo na automobily.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Položka 553. Všeobecné celní sazby pro Československé celní území (příloha k nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n.) mění se takto: